

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag

Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi kl. 10 dagin fyrri útgávudagin

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyrirlestjóri:
Krisjan Dahl
Bláðólk:
Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagný Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Javnaðarflokkinum tørvar ungdómin — ungdóminum tørvar javnaðarflokkinn

FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR helt árliga landsfund sín í Vágum seinasta vikuskiftið. Næstan 200 fólk — yngri sum eldri — úr øllum landinum høvdu leitað vestur til henda fundin. Vit skulu ikki her triva í tað, sum formaðurin Atli Dam, førði fram í síni formansfrágreiðing. Tað prenta vit aðra staðni í blaðnum.

UNDIR orðaskiftinum og í frágreiðingum frá umboðum fyri tey ymsu feløgini, kom m.a. fram, at meira eigur at vera gjørt fyri at fáa ungdómin við inn í flokkinn. Her eigur allur dentur at leggjast á at stovna feløg kring landið. Til tess eiga verandi ungmannafeløg og flokkurin yvirhøvur at hjálpa til. Herrópið til næsta val skal ljóða »Javnaðarflokkinum tørvar ungdómin — ungdóminum tørvar javnaðarflokkinn«.

UNGDÓMURIN verður mangan tikin uppá tungu. Lítið meira verður tað ikki til. Okkara fremstu politikarar tosa um, hvussuleiðis samfelagið eigur at stuðla teimum ungu. Tíðverri verður tað neyvan til meira enn bert orð. Gerðirnar siggja vit alt ov lítið til. Tað verður so sagt, at ungdómurin sjálvur eigur at taka initiativini. Tað er rætt, men er hetta bert helvtin av veruleikanum, tí royna okkara kosnu politikarar ikki at gera orð til verk til frama fyri ungdómin, so er

oddagrein

avmarkað, hvat ungdómurin sjálvur fær á skaftið.

LANDSFUNDUR javnaðarflokksins avdúkaði, at tey ungu hava brúk fyri einum flokki, sum í verki kann vísa, at hann verjir áhugamálini hjá teimum. Somuleiðis hevur javnaðarflokkurin brúk fyri teimum ungu, skal hann koma eins sterkur inn á ting um fyra ár, sum hann gjørdi til hetta valið. Tað var ikki minst teimum ungu fyri at takka — eitt nú SU — at flokkurin hevði eitt so avbera gott val her í høvuðsstaðnum.

NÚ aftaná landsfundin er so at fara til verka. Her eiga bæði eldri og yngri flokkslimir at leggja høvur í blot til tess, at fleiri ungmannafeløg fara at virka kring landið. Hetta er ein upp-gáva, sum verandi »eldri« politikarar í flokkinum eiga at kenna eins stóra ábyrgd fyri — ella kanska enn størri ábyrgd fyri sum tey ungu sjálvi.

TÍÐIN skal nú vísa, hvussu nógv orðini á landsfundinum at fáa ungdómin við í tað politiska arbeiði, hava at siga. Tað er heilt greitt, at tað er neyðugt, at allir aldursbólkar í flokkinum her draga somu línu og royna at fáa sum mest burtur úr — í seinasta enda javnaðarhugsjónini til gagns og tí føroyska samfelagnum.

jamú

Den barske virkelighed i ungdomsåret 1985

Dømt og hvad så?

Domhuset i Tórshavn — en masse mennesker møder op, alle dem, der kan sidde plus alle dem, der står (der er ingen grænser for hvor mange). Hvad vil alle de mennesker — de må ha' en masse problemer med sig selv som de ikke kan få øje på. Nu begynder spillet mellem anklager og forsvarer, (Hvis jeg var anklager ville jeg skynde mig at søge et andet job, inden jeg begyndte at anklage mig selv, for det må komme en skønne dag for sådan een). Anklageren råber op om en masse punkter og forlanger så mange års straf som muligt, forsvareren mener næsten det stik modsatte. De to strides om skyld og uskyld og glemmer i kampens hede næsten hovedpersonerne, nemlig de anklagede. Dommeren halvsover, han har nemlig på forhånd bestemt, at lige meget hvad de to siger, så vil han dømme lige midt imellem det, de to kræver, og siden hen vise til andre domme, som er dømt i udlandet uden hensyntagen til noget som helst. Retssagen er afsluttet, dommen falder i eftermiddag. Alle færingerne kan nu gå hjem og spise til middag, grind og spæk, som de myrdede i går, den er helt fersk, og alt er fersk. Så er der domfældelse kl. 14.30, alle er

mætte — lugten af grind breder sig i lokalet, (ulækkert er det). Dommen bliver afsagt — 2 1/2 år (som ventet henvisning til dom i udlandet). Nu kan radioen råbe navnene ud i æteren. Færingerne synes dommen var mild — at den også indebærer landsforvisning er der ingen, der tænker på undtagen den allernærmeste familie. Forsvareren siger der ikke er nogen grund til appel og lokker derved måske ubevidst de dømte til ikke at appellere. Dette indebærer at politimester og arrestforvarer (i dette tilfælde en tidligere motorpasser) siger haps — ud af landet med sådan noget pak, så vi igen som det rene og uskyldige folk, vi er, kan leve i fred — når vi er den eneste nation, som dræber grindehvaler, kan vi sagtens også være dette bekendt. Hvor sender vi dem så hen? Familien kan ingen adresse få — bliver disse mennesker bare sendt ud i den blå luft? — nej, de blev sendt til det ældste arresthus i Europa med 600 indsatte, hvor de ikke hører hjemme, idet alle lignende dømte bliver sendt til afsoning i åbne fængsler, men nu skulle de så i et varetægtsfængsel med et hårdt belastet narkotisk miljø. De bliver lovet at opholdet her kun er af meget kort varighed, 2-3 dage, nu er der gået cirka 6 uger og

ingen udsigt til flytning, pårørende har prøvet alle instanser for at hjælpe de dømte ud af dette rædselshus, hvor alt ruster af tremmer og hvor selv mordforsøg hører til dagens orden, nogen lykkes dette for, andre bliver reddet og er derefter hjerneskadet for livstid, hvilket sagtens kan dreje sig om 50 år. Så kan det samme system, som landsforviste begynde at slås om hvem der nu skal betale for denne her plejepatient.

En påmindelse må dette være til dem, som kommer ud for lignende. Gøringenting, lad være med at henvende jer nogen steder, for her gives ingen hjælp, det være sig politimester, arrest, lagmand, landsstyremand, kirke, præst, færøsk ombud i udlandet, justitsministeren, direktoratet for kriminalforsorg, den færøske kriminalforsorg. Her hjælper ingen kære mor.

Det, man kan konstatere er, at det eneste land i hele verden, som landsforviser sine tabere, er Færøerne og det med velsignelse fra alle instanser, danske og færøske.

Hurra for Færøerne.

H.S.

Sorgarleikurin í Nólsoy

Sjálvt um eg ongantið havi verið í Nólsoy og heldur ikki kendi viðkomandi mann, so komst eg tíverri beinanvegin við hesi syrgiligu viðurskifti, soleiðis sum frágreiðt á forsiðu Dagblaðsins.

Eg og mini kenna tað frá hjartalæysu oyðileggjngini av Eiðisvatni.

Her er ikki talan um unglingar, sum i harmuligum tankaløysi, spæla við eyrum kenslum annara — nei, her er talan um væl pyntaðar fólka-valdar menn og fólksins tænarar í høgum størvum, sum við beráddum huga og tí sum annars er fyri hond, í grovum pikaskóm kleyra í eyrastu og reinmeinstu kenslum hjá fólki sum einans ynskja at liva í samljóði við meðmenniskju — og umhvørvi sítt.

Tá ið hesi so geva seg í pinu — tá skammast teir

ikki við at rópa um ørvitisfiskar, fa, tastar, letingar og enn tá terroristar.

Tað sum vit fingi inn við móðurmjólkini aftra einstakir, í hugmóði sínum, seg ikki við at sammata við terrorismu — hesir isakøldu menn, so kaldið at sjálv mæni kundi verið fryst.

Bindið um heilan fingur og lærið av áður hendum sorgarleikum og haldið uppát, í sunnudagsklæðnum, at pina fólki — hetta biðið eg og fleiri við mær so bønliga um.

Jógvan í Løðuni

ÚTSTOYT
Esmar Simonsen
3813 Fuglafjørður

PAVA RUST- VÍÐGERÐ

av øllum biltypum. Vit vita hvur bilur tín rustar og viðgera hann eftir EDM-fyriskipanini. Tað er aldri ovseint við PAVA.

Service — Umboð — Verksmiðja

Hoykavegur — tlf. 13666 — 3800 Tórshavn

P/f Ivan Johansen